

Формування інноваційного процесу відповідно до стратегічної концепції інноваційного розвитку підприємства дозволить підвищити якість прийнятих управлінських рішень і забезпечити зростання ефективності інноваційної діяльності в цілому і кожної окремої інновації зокрема.

Таким чином, в умовах постійних змін бізнес-середовища розвиток підприємства забезпечать тільки безперервні інноваційні зміни, реалізація цілеспрямованих етапів реалізації інновацій в виробничій, організаційній та збутовій системі. Стратегія інноваційного розвитку формується враховуючи досвід впровадження інновацій на підприємстві, професіоналізм фахівців, відповідальних за впровадження інновацій, ефективність реалізації та обґрунтованість інноваційних проектів.

Список використаних джерел:

1. Інновації як фактор підвищення конкурентоспроможності підприємств С.В. Позняк. URL:<http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=4614>
2. Особливості впровадження моделей інноваційної активності промислових підприємств Т.В. Гринько URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=139>

Матина Д. І.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**МЕДИЧНЕ СТРАХУВАННЯ
У СИСТЕМІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я**

Сьогодні широко обговорюється ідея організації та формування системи медичного страхування в Україні. Фахівці у сфері страхування та економіки, галузі охорони здоров'я мають згоду з думкою про необхідність впровадження цієї системи. Складовою тих труднощів, які пригальмовують формування функціонуючої концепції медичного страхування в Україні, є невстановлені межі між обов'язковим і добровільним страхуванням, це обумовлюється різним трактуванням наявних нормативних актів, що регламентують роботу у рамках медичного страхування.

Страхова медицина дає можливість гарантувати захист інтересів людей у сфері охорони здоров'я з підтримкою медичного страхування, сутність якої надання гарантованої грошової допомоги у разі страхового випадку, скориставшись коштами, накопиченими страховиком. Страхова медицина являє собою підгалузь особистого страхування, яке здійснюється у разі втрати людиною здоров'я та гарантує надання медичної допомоги за рахунок накопичених коштів, а також фінансування заходів медичної профілактики при появі страхового

випадку. Страхова медицина має дві форми – добровільну та обов’язкову. Обов’язкове медичне страхування – це складова концепції соціального страхування та домінуюча модель страхування в країнах з ринковою економікою. Основною метою обов’язкового медичного страхування є накопичення страхових внесків та надання медичної допомоги за їх рахунок на нормативно визначених умовах у гарантованих розмірах. Воно являється головним компонентом системи соціального захисту громадян у відношенні охорони здоров’я [1].

Добровільне медичне страхування вважається доповненням до обов’язкового та гарантує оплату наданих медичних послуг, наданих у більших розмірах, ніж затверджено обов’язковою програмою. Добровільне медичне страхування існує в основній масі світових держав. Це обумовлено недостатністю асигнувань з боку держави в сферу медицини. З її точки зору економіки: ДМС це система відшкодування громадянам витрат на медичне обслуговування [2].

В обов’язкового медичного страхування і добровільного медичного страхування, страхові вклади не надходять до загального бюджету, а слідує саме на потреби галузі охорони здоров’я, забезпечуючи платникам гарантований обсяг високоякісного медичного обслуговування. Фінансові ресурси обов’язкового медичного страхування є цільовими і використовуються лише у разі відшкодуванні витрат на медичну допомогу [3]. При цьому бюджетні асигнування на охорону здоров’я зобов’язані прямувати на фінансування медико-санітарних та оздоровчо-профілактичних цільових програм, заходів щодо боротьби з епідеміями, забезпечення ліками пільгових категорій населення у відповідності з чинним законодавством, цільові витрати на капітальні вклади. Цільове фінансування дає можливість більш гнучко реагувати на зміни суспільних потреб, вносячи належні корективи у програму страхування і розмір страхових внесків.

Список використаних джерел:

1. Ждан В.М., Голованова І.А., Краснова О.І. Економіка охорони здоров’я: навчальний посібник. Полтава. 2017. 114 с.
2. Ільчук В., Гарбуз Т. Формування та розвиток медичного страхування в Україні та світі. *Проблеми і перспективи економіки та управління*. 2018. № 1 (13). С. 112-118.
3. Нагайчук Н.Г. Аналіз системи медичного страхування в Україні. *Вісник Української академії банківської справи*. 2005. № 2 (19). С. 41-46.
4. Grynko T., Shevchenko T., Pavlov R., Shevchenko V., Pawliszczy D. (2020) The impact of collaboration strategy in the field of innovation on the effectiveness of organizational structure of healthcare institutions. *Business Perspectives*. Issue 1. Volume 4. pp. 37-51.